

נתן פרמן ז"ל

ביום 29.10.92 הלך לעולמו חברנו נתן פרמן.

נולד בשנת 1911 באודסה למשפחה ציונית, שהיתה שייכת לתנועה של "רדיקל – פועלי ציון" – ששפתם היתה עברית, לעומת האידיש של פועלי-ציון.

המשפחה עלתה לארץ בשנת 1913, אך בזמן מלחמת העולם הראשונה חזרה לרוסיה. בשנת 1919 הגיעה משפחת פרמן לארץ בפעם השניה, באניה המפורסמת "רוסלאן", שנחשבת כ"ספינת החלוץ" של העלייה השלישית, ובין נוסעיה היו אישים, שלימים נעשו לדמויות המובילות בחיים התרבותיים, הפוליטיים והכלכליים של היישוב. בראיון ששודר לפני שנים אחדות ב"קול ישראל" סיפר נתן פרמן על הנסיעה ההיסטורית הזאת.

אביו של נתן, יעקב פרמן כתב שירים וספרים, היה אספן של תמונות, וחוקר השפה והתרבות האשורית. הוא ערך את התערוכה הראשונה של תמונות מודרניות בארץ, הוריש את הספרייה המדעית שלו לאוניברסיטת תל-אביב, ויחד עם זאת עסק בפרויקטים של בנייה, ובית המגורים הגדול בפינת רח' לוינסקי ורח' הגדוד העברי בתל-אביב נושא עד היום לוח שיש עם הכתובת: "בית פרמן".

האופי ואורח החיים הרב-גוני של בנו נתן נקבעו על-ידי הרקע המשפחתי הזה.

אחרי סיום הלימודים התיכוניים למד נתן פרמן הנדסה חקלאית בצרפת – באוניברסיטת ננסי – וחזר עם התואר "מהנדס אגרונום". באמצע שנות ה-1930 התמחה גם במדידות, ועבר את הבחינות הממשלתיות למודדים מוסמכים, דבר שנחשב באותה התקופה כהישג יוצא מן הכלל.

בתקופת מלחמת העולם השניה עבד בעבודות שונות, מטעם הצבא הבריטי, באותו הזמן הכרתי אותו. לאחר מכן עבדנו ביחד לעתים קרובות. אחרי קום המדינה ביצענו עבודות נרחבות למיפוי של שטחים גדולים להתיישבות היהודית.

לנתן היה כוח עבודה ומרץ עצומים. לא אשכח את הנסיעות בג'יפ שלו, בהרי ירושלים בשבילים תלולים, בדרך לא דרך, בחשש מתמיד ממסתננים, וידו החזיקה את ההגה בבטחון מלא.

בשנות ה-1960 קיבל את התואר "שמאי מקרקעין". שוב נפגשנו בעבודות, ונסיונו הרחב בא בעיתו. בשנים האחרונות צימצם את הפעילות המקצועית, והקדיש את זמנו לקריאה מתמדת, למרות הגבלת ראייה מסויימת שפקדה אותו.

הוא נשאר אותו האיש האדיב והחביב, ונהנה מכריאות כללית טובה. מותו בא באופן פתאומי. השאיר אשה, שרה, ושני בנים: דניאל, מהנדס מכונות ומנהל חברת ניר, וגדעון, חבר קיבוץ נחל עוז, ומנהל מכללת התקשורת בנגב – ואחות חווה צ'רנוב.

יהא זכרו ברוך.

ה. כרוך